

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Boros László ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (....) felperesnek, a dr. Pozderka Gábor ügyvéd (....) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 6. napján kelt, 36.P...../2009/50. számú ítélete ellen az alperes által 51. sorszám alatt benyújtott fellebbezés és a felperes részéről Pf/3. sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 180.000 (Száznyolcvanezer) forint tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt csatlakozó fellebbezési illetéket.

Az alperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni 705.100 (Hétszázötezer-száz) forint fellebbezési illetéket.

A felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 8.813.713 forintot és abból 4.000.000 forint után 2007. március 8-ától, 4.513.713 forint után pedig 2011. január 1-jétől a megfizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát.

Kötelezte az alperest továbbá, hogy 2012. október 1-jétől előre esedékesen, minden hónap 5. napjáig fizessen meg a felperesnek 110.473 forint járadékot azzal, hogy ez a fizetési kötelezettség 25.000 forint tekintetében véghatáridő nélküli, 85.473 forint

vonatkozásában

azonban a felperes öregségi nyugdíjkorhatárának eléréséig áll fenn.

A felperes keresetét a fentieket meghaladóan elutasította és megállapította, hogy az ítélet a lejárt és a folyó járadékok tekintetében előzetesen végrehajtható.

Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 635.000 forint perköltséget.

Végül akként rendelkezett, hogy a tárgyi költségfeljegyzési jog miatt le nem rótt kereseti illetékből a felperes 600.000 forintot, az alperes pedig 300.000 forintot, és az állam által előlegezett 198.342 forint szakértői díjat köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet tényállása szerint a felperes 2007. március 8-án közúti közlekedési balesetet szenvedett az ... frsz-ú Ford Tranzit típusú gépkocsi utasaként. A gépjármű üzemeltetője a baleset időpontjában az alperesnél rendelkezett kötelező gépjármű felelősségbiztosítással. A kárrendezési eljárás során az alperes a felperes részére a pert megelőzően 6.263.063 forintot megfizetett, amelyből 4.000.000 forint volt a nem vagyoni kártérítés. Emellett 2009. április 1-jétől folyamatosan havi 39.000 forint járadékot utal a felperes részére, ebből háztartási kisegítő jogcímén havi 10.000 forintot, gyógyszer többletköltség jogcímén havi 4.000 forintot, rehabilitációs költség jogcímén havi 15.000 forintot, míg közlekedési többletköltség címén havi 10.000 forintot.

A felperes keresetében az alperes által meg nem térített vagyoni és további 16.000.000 forint nem vagyoni kára megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a felperes káreseményrel okozati összefüggésben felmerült kárát a pert megelőzően megtérítette.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben találta alaposnak. Határozatát a gépjármű üzemeltetőjének kötelező felelősségbiztosításáról szóló 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének 1. pontjára, a Ptk. 75. §-ának (1) bekezdésére, 76. §-ára, 301. §-ának (1) bekezdésére, 345. §-ára, 355. §-ának (1), (3) és (4) bekezdésére, 356. §-ának (1) és (2) bekezdésére, 357. §-ának (1)-(3) bekezdéseire és 360. §-ának (1) bekezdésére alapította.

Megállapította, hogy a baleset során a korábban életerős, aktív dolgozó életet élő felperes oly mértékben megsérült, hogy rokkantnyugdíjassá vált, mozgásában korlátozott lett, életvitelének folytatásához segítségre van szüksége, fájdalmai vannak, a baleset következtében 55%-os mértékű baleseti eredetű, szervezeti egészségkárosodást szenvedett. Ebből arra következtetett, hogy a baleset következtében sérült a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő joga, ezért a felperes nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti keresetét megalapozottnak találta, annak összegszerűségét a kamatigény előterjesztése miatt a kárkori ár és értékviszonyok figyelembevételével határozta meg. Ennek során figyelemmel volt

arra, hogy a felperes egészségében, életében tartósan beállít negatív változás a felperes pszichikai állapotára is kihat, a baleset következményeit egész életében viselnie kell. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a balesetet 38 éves korában szenvedte el, ezt követően gyakorlatilag rokkantnyugdíjasként, fájdalmak között, egyedül éli életét oly módon, hogy állapotában az életkor előrehaladása miatt mozgásában kisfokú romlás bekövetkezhet, javulás azonban nem várható. Mindezek együttes mérlegelése alapján az elsőfokú bíróság 8.000.000 forintban határozta meg a felperes nem vagyoni kárát, amelyből levonta az alperes által már kifizetett 4.000.000 forintot, ezért az alperest a további 4.000.000 forint és kamatai megfizetésére kötelezte.

A vagyoni károk közül megalapozottnak találta a két felső fog implantológiai pótlásának 300.000 forintos költségét a szakértő véleménye alapján. Ezen összeg után azonban kamat fizetésére nem kötelezte az alperest arra alapítva, hogy a felperes a fogak pótlását, illetve helyreállítását még nem végeztette el.

A felperes járadékigényét háztartási kisegítő címén havi 15.000 forintban, a lejárt járadék összegét 210.000 forintban, közlekedési többletköltség címén havi 10.000 forintban állapította meg, míg a felperes telefon többletköltség címén előterjesztett hat hónapra vonatkozó 24.000 forintos kereseti kérelmét, továbbá a kulturális és művelődési többletköltség címén hat hónapra követelt 18.000 forintot és a gondozói költség vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelmet nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint a két első tétel nem került bizonyításra, míg az alperes által hat hónapra megfizetett gondozói költségen felüli térítés nem áll okozati összefüggésben a perbeli balesettel. Kifejtette, hogy bár a felperesnek segítségre szüksége van, ennek ténye azonban értékelésre került a háztartási kisegítőre vonatkozó kereseti kérelemből.

A felperes keresetveszteségét a 2010 évre havi 96.970 forintban, azaz évi 1.163.640 forintban, a 2011 évre havi 92.148 forintban, azaz éves szinten 1.105.776 forintban, míg a 2012-es évben havi 85.473 forintban, azaz az ítélethozatalig eltelt kilenc hónapra összességében 769.200 forintban látta megalapozottnak. A keresetveszteség kiinduló bruttó átlagbér számítását a felperesi számítással egyezően határozta meg, amelyet az összehasonlító adatok tükrében helyesnek ítélt. A lejárt járadékok vonatkozásában 2009. április 1-jétől a határozat meghozataláig terjedő időszak középarányos idejétől, 2011. január 1-jétől kezdődően kötelezte az alperest a lejárt járadékok megfizetésére, azok 2011. január 1-jétől járó törvényes kamataival együtt. Mindezek következtében az alperest összességében 8.813.713 forint megfizetésére kötelezte. 2012. október 1-jétől kötelezte az alperest továbbá, hogy fizessen meg a felperesnek havi 85.473 forint keresetveszteségből, havi 15.000 forint háztartási többletköltségből és havi 10.000 forint közlekedési többletköltségből álló, összesen 110.473 forint járadékot.

Az ítélet előzetes végrehajthatóságáról a Pp. 231. § a) pontja alapján, míg a perköltségről a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése figyelembevételével rendelkezett a felperes 30%-os pernyertességére tekintettel. A tárgyi költségfeljegyzési jogi miatt le

nem rótt kereseti illeték viseléséről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján döntött. Rögzítette egyúttal, hogy a havi 85.473 forint keresetveszteséget pótló járadék a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozik.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy megalapozatlan és jogszabálysértő az elsőfokú ítélet keresetveszteségre vonatkozó rendelkezése, mert a Ptk. 357. §-ának első fordulata alapján a balesetet megelőző egy évben elért rendszeres keresetből kellett volna az elsőfokú bíróságnak kiindulnia a számításai során. Ezzel szemben indokolás nélkül helyesnek ítélte a felperes bruttó átlagjövedelem számítását annak ellenére, hogy a felperes keresetében beállt tartós jellegű változás nem nyert bizonyítást. Emellett a gazdasági válság és a munkaerő-piaci helyzet következtében egyáltalán nem bizonyos, hogy a felperes a minimálbér kétszeres összegét kereste volna meg akkor, amennyiben nem következett volna be sajnálatos és súlyos balesete. Sérelmezte azt is a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértően nem vette figyelembe a keresetveszteséggel kapcsolatban azt, hogy a felperes munkaképesség csökkenése nem 100, hanem 67%-os. A felperest csak a szakvéleményben írt egészségkárosodás mértékének megfelelő mértékű keresetveszteség illetheti meg, mivel a szakvélemény szerint könnyebb munkákra foglalkoztatható. A fellebbezés utalt a PK. 45. számú állásfoglalására és kifejtette, hogy a munkaképesség csökkenés mértéke nem hagyható figyelmen kívül a baleset folytán bekövetkezett keresetveszteség vizsgálata során. Amennyiben ezt az elsőfokú bíróság figyelembe vette volna, úgy az általa is levont összegekre - úgy mint TB járulék, rokkant nyugdíj, baleseti járulék - és a peren kívül folyósított járadékokra tekintettel a felperes igénye legfeljebb 2.989 forint/hó lehetne, ahogy azt az alperes a 2012. április 19-én kelt beadványban levezette.

Előadta az alperes a fellebbezésében továbbá, hogy az elsőfokú ítélet számítási hibát tartalmaz a 2010-es évre vonatkozó számításoknál. Az elsőfokú bíróság rosszul adta össze a rokkant nyugdíj 60.740 forintos és a baleseti járadék 18.250 forintos összegét, mert az nem az általa megállapított 74.465 forintot, hanem 78.990 forintot tesz ki. Emellett a lejárt járadékok összesítésénél is számítási hibát vétett. Emellett a megítélt nem vagyoni kártérítés összege eltúlzott, a beszerzett szakvélemény szerint a baleset enyhe mértékű szorongásos lehangoltsági állapotot okozott, az orvosszakértő hosszabb távon biztató jeleket is leírt. Erre tekintettel a peren kívül megfizetett összeg a felperest ért nem vagyoni károk ellensúlyozására elégséges.

A felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperest további 6.500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni. Egyúttal kijavítás iránti kérelemmel élt arra hivatkozással, hogy az ítélet 3. oldalának harmadik bekezdése és 5. oldalának első bekezdése helytelenül rögzíti, hogy az alperes 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítést fizetett meg és a felperes ezért további 16.000.000 forint nem vagyoni

kártérítés megfizetésére kérte a felperes az alperes kötelezését. Ezzel szemben a felperes a keresetben és a 2012. február 1-jei beadványában is azt kérte, hogy a bíróság az alperest további 16.500.000 és kamatai megfizetésére kötelezze nem vagyoni kártérítés címén. A per során csatolt és az alperes által nem vitatott iratokból kitűnik, hogy az alperes összességében 3.500.000 forint és kamatai nem vagyoni kártérítést fizetett meg a felperesnek, ezért az elsőfokú bíróság által jogosnak ítélt 8.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetéséhez további 4.500.000 forint megfizetése szükséges. Erre tekintettel a felperes a csatlakozó fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet kijavítását akként, hogy az alperest további 4.500.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2007. március 8-ától járó törvényes kamatai megfizetése terheli.

Sérelmezte a csatlakozó fellebbezés továbbá, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül mérlegelte a nem vagyoni kártérítés mértékének megállapításakor a rendelkezésre álló bizonyítékokat és azokból helytelen következtetést vont le. Állította, hogy a felperes a baleset idején fiatal, életerős, jó kiállású férfi volt, magabiztosságát azonban a baleset következtében teljesen elvesztette, fizikai ereje drasztikusan lecsökkent, lábrövidülése miatt a jelenleg is bottal közlekedik. Egészségkárosodásának mértéke 55%, mely mérték az élete végéig legfeljebb romlani fog. Pszichikai állapotára kifejezetten súlyosan hatott a baleset, korábban gyakran járt társaságba, de a baleset óta mogorva és antiszociális viselkedés alakult ki nála, amely miatt a per során is többször kellett tartózkodási helyet változtatnia. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított összegnél a felperes magasabb összegű nem vagyoni kártérítésre jogosult. Erre tekintettel kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperest további 6.500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

A felperes egyúttal fellebbezési ellenkérelmet is előterjesztett, amelyben az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett részének a helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Mind a fellebbezés, mind a csatlakozó fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a jogvita eldöntése által indokolt mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló érdemi döntést hozott. Határozatát a perben felmerült valamennyi lényeges kérdésre kiterjedően részletesen megindokolta, kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetért. Azok közül a fellebbezésben és a csatlakozó fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat hangsúlyozza.

Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul vette ítélezése alapjául a felperes bruttó átlag jövedelemszámítását, kihagyva mérlegeléséből a gazdasági válság és a munkaerő-piaci helyzet alakulását, illetve annak az átlagjövedelemre gyakorolt hatását. A felperes keresetvesztése összégének meghatározásánál kezdetben ténylegesen abból indult ki, hogy a munkaviszonyának megszűnésekor az akkori minimálbér

kétszeresének megfelelő bruttó keresettel rendelkezett. Beszerzett azonban összehasonlító adatokat, amelyeket a 2012. február 1-jén kelt beadványában levezetett. Eszerint legalább középfokú iskolai végzettséggel rendelkező, illetve szakképzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállalók bére alapján a minimálbér kétszerese, azaz havi bruttó 143.000 forint munkabér járt volna a felperesnek arra tekintettel, hogy a C... Kft-nél fennállt szerkesztő bádogosi munkakörre vonatkozó munkaviszonya megszűnésekor 131.000 forint bruttó keresettel rendelkezett, amely a 2007-2008-as törvényi szabályoknak megfelelően a minimálbér kétszeresének felelt meg. A 2010. évben a minimálbér kétszeresét felváltotta a tevékenységre jellemző kereset, azonban a korábbi munkáltató megszűnt, míg a KSH honlapján ilyen munkakörben nem állt rendelkezésre adat, erre tekintettel a felperes a 2010-es és 2011-es évre béremelést nem érvényesített. 2012. évre a 299/2011. (XII.22.) Korm. rendelet 1. melléklete alapján a felperes munkabérét a kötelező jellegű emelésre tekintettel 2012. január 1-jétől bruttó havi 154.900 forintban vette figyelembe. Mindezek alapján számította ki a 2012. április 10-én kelt előkészítő iratában az elsőfokú bíróság által beszerzett igazolásokban szereplő összehasonlító adatok tükrében a felperes az elmaradt keresetveszteségét 2009. évre bruttó 1.657.500 forintban, 2010. évre bruttó 1.749.660 forintban, 2011. évre bruttó 1.752.060 forintban, valamint 2012. január 1-jétől bruttó havi 147.000 forintban. A beszerzett igazolásokban két munkavállalóra vonatkozó összehasonlító adatok találhatóak, ezek járandósága jelentős mozgást mutatott, ezért a felperes a számítása alapjául az éves átlagfizetést vette, míg a két munkavállaló között mutatkozó jelentős különbség kiküszöbölésére a két munkavállaló közötti átlagot vette figyelembe a keresetveszteség meghatározásakor, és az adott évben érvényes Szja-val bruttósított nyugellátással számolt. Az elsőfokú bíróság a felperes e számítását ítélte helyesnek a beszerzett összehasonlító adatok tükrében azzal, hogy abból a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 1/2006. (V.22.) PK véleménye alapján levonta a 17%-os társadalombiztosítási járulékot, így alakult ki a felperes keresetvesztesége címén a 2009. évre megítélt havi 105.562 forint, a 2010. évre havi 96.970 forint, a 2011. évre havi 92.148 forint, míg a 2012.-es évre 85.473 forint azzal, hogy az elsőfokú bíróság az elérhető bruttó átlagbérből nem csak a rokkant nyugdíj összegét, hanem a felperes által megkapott 18.250 forintos baleseti járadék bruttósított összegét is levonta a 2010 évtől kezdődően az irányadó jogszabályi előírás alapján. Az elsőfokú bíróság eljárása a jogszabályi előírásoknak és a kialakult gyakorlatnak mindenben megfelelt, ennek ellenkezőjét alaptalanul állította az alperes a fellebbezésében.

Nem volt osztható a fellebbezésnek a számítási hibára való hivatkozása sem. Az elsőfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 1/2006. (V.22.) PK véleménye alapján járt el, amikor a 2010.-es évben a felperesi havi bruttó 206.548 forint átlagbérből levonásba helyezte a bruttó 60.740 forint rokkant nyugdíjat, a 18.250 forint baleseti járadékot és a 17%-os társadalombiztosítási járulék összegét. E számítás eredményeképpen a 2010.-es évre az elsőfokú ítéletben is szereplő havi 96.970 forint keresetveszteség alakult ki, míg az alperes által a fellebbezésben hivatkozott, a lejárt járadékok összesítésénél vétett számítási hibát sem látta a másodfokú bíróság megvalósulni.

Az ítéltábla nem értett egyet a fellebbezésnek az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kár eltúlzottságára történő hivatkozásával sem. A nem vagyoni kár az általános személyiségvédelem eszköze, amely a személyhez fűződő jogok megsértésére reagál. Az általános személyiségi jog az ember életminőségének a kifejeződése, ennek egyik megfogalmazása az emberi méltósághoz való jog, mint anyajog, amely forrása az egyéb nevesített és nem nevesített személyiségi jogoknak. A nem vagyoni kártérítés alkalmazásának feltétele ezért valamely személyiségi jog megsértése. A nem vagyoni károk vagyoni mércével mérhetetlenek, így a polgári jogi védelem módja, azaz a kártérítés a sérelemhez képest valójában inadekvát. A nem vagyoni károknak pénzbeni ellenértékük nincs, így azok szoros értelemben vett megtérítéséről nem beszélhetünk. A pénzbeli kártérítésnek a nem vagyoni károknál az a funkciója, hogy az elszenvedett sérelem hozzávetőleges kiegyensúlyozásáról olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával gondoskodik, amely az elszenvedett sérelemért nagyjából egyenértékű, másnemű előnyt nyújt. A kompenzáció a tönkretett életlehetőségeket helyettesítő, kiegyensúlyozó, az elveszett helyett másnemű előnyt nyújtó funkciót tölt be a bírói gyakorlat szerint, mely a személyi sérelem, illetve hátrány hozzávetőleges kiegyensúlyozására szolgál pénzbeli szolgáltatás nyújtásával. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a felperes baleset előtti és azt követő személyi körülményeit, amely szerint a felperes a balesetet megelőzően életerős, aktív, dolgozó életet élt, míg a baleset következtében mozgásában korlátozott lett, rokkantnyugdíjassá vált, életvitelének folytatásához segítségre van szüksége és folyamatos fájdalmai vannak. Az egészségében, életében tartósan beállt negatív változás a felperes pszichikai állapotára is kihat, ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a baleset következtében sérült a felperes testi épséghez, egészséghez fűződő joga. Alappal tulajdonított jelentőséget annak, hogy a perbeli balesetet a felperes 38 éves korában szenvedte el, míg ezt követően mind a magánéletében, mind a munka végzése terén beállt nehezített életet élete végéig kell élnie, méghozzá oly módon, hogy munkaképessége 55%-os mértékre csökkent, szabadidős tevékenységei minimálisra estek vissza és társadalmi élete beszűkült. Mindezen körülmények okszerű mérlegelésével következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy 8.000.000 forint kárpótlás alkalmas a felperes perbeli baleset következtében előállt joghátrányai kiküszöbölésére a balesetkori élet-, érték- és vagyoni viszonyokra figyelemmel, mely összeg felemelésére, illetve annak csökkentésére sem látott okot a Fővárosi Ítéltábla.

Alapítván sérelmezte a csatlakozó fellebbezés, hogy az elsőfokú ítélet tényállása 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítés peren kívüli megfizetését rögzíti, annak ellenére, hogy az alperes a pert megelőzően 3.500.000 forint és kamatai nem vagyoni kártérítést fizetett meg a felperesnek. A 2010. május 4-én tartott tárgyalásról 5. sorszám alatt felvett jegyzőkönyvben a felperes jogi képviselője akként nyilatkozott, hogy az alperes a per folyamatban léte alatt további 500.000 forintot nem vagyoni kártérítésként a felperesnek megfizetett, így a nem vagyoni kártérítés iránti igénye 16.500.000 forintról 16.000.000 forintra csökkent. Ettől eltérő nyilatkozatot a későbbiek folyamán a felperes a perben nem tett, míg az alperes

maga is a felperessel egyezően nyilatkozott az általa a felperesnek megfizetett nem vagyoni kártérítés összegét illetően. Helyesen rögzítette ezért az elsőfokú bíróság az ítéletében, hogy az alperes peren kívül 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítést fizetett meg a felperesnek, ennek következtében helytállóan kötelezte további 4.000 forint megfizetésére nem vagyoni kártérítés címén.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mind az alperes fellebbezése, mind a felperes csatlakozó fellebbezése eredménytelen volt. Erre tekintettel a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint megfizetni tartoznak a Magyar Államnak külön felhívásra az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése alapján megállapított fellebbezési és a 46. § (4) bekezdése alapján meghatározott csatlakozó fellebbezési illetéket a tárgyi költségfeljegyzési jog fennálltára tekintettel, míg a meghaladó költségeiket a felek a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése értelmében - a fellebbezési és a csatlakozó fellebbezési pertárgyérték közel azonos nagyságára tekintettel - maguk kötelesek viselik.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2013. június 27.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: